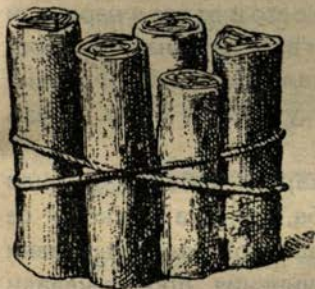
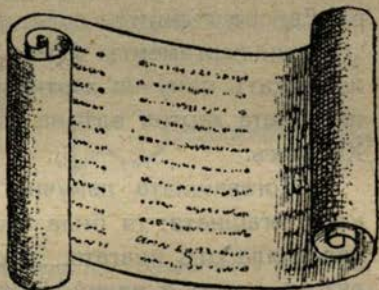

Пергаментътъ се изработвалъ отъ кози, овчи и телешки кожи. За тая цель очиствали добре кожата отъ месото и тлъстинитѣ, оскубвали имъ влакната, изчиствали петната и ципитѣ, изглаждали грапавинитѣ и ги изсушавали. Тънкиятъ пергаментъ добивали отъ млади агнета или отъ мъртвородени ярета, а прозрачниятъ — отъ телешки кожи.

Пергаментътъ бързо замѣнилъ папируса, защото билъ по-удобенъ и по-практиченъ. Поради скжпотите

Листове съ ржкопись — свити
и свързани заедно.

Листъ, разгнать за
четене.

ята на кожата, почнали да правятъ икономия, като пишели отъ дветѣ страни на пергаментата, и то на четвъртити страници, а не на свитъци. Нѣколко хиляди години книжовницитѣ пишели на пергаментъ. Цѣлата гръцка и римска литература е била написана на агнешки и телешки кожи.

Но и това не задоволило човѣчеството. Двеста години преди Христа китайцитѣ се научили да правятъ хартия, по която пишели съ мастило. Хартията правѣли отъ памукъ, но съвсемъ просто, та не била сгодна, защото мастилото се попивало или разпръсвало по нея. Сетне правили хартия отъ ленъ, конопъ и други влакнести растения. Отъ Китай